

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON YHTEISELLÄ PÄÄTÖKSENTEKOMENETTELULLÄ TEKEMÄT PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 633/2009/EY,

tehty 13 päivänä heinäkuuta 2009,

yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolella toteutettuihin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista aiheutuvien tappioiden varalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 179 ja 181 a artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan investointipankki, jäljempänä 'EIP', on vuodesta 1963 toteuttanut toimia yhteisön ulkopuolella tukeakseen yhteisön ulkosuhdepolitiikkaa.
- (2) Nämä toimet on enimmäkseen toteutettu neuvoston pyynnöstä, ja niihin on myönnetty komission hallinnoima takuu yhteisön talousarviosta. Viimeisin yhteisön takuu vahvistettiin vuosiksi 2000–2007 yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolisiin hankkeisiin myönnettyistä lainoista aiheutuvien tappioiden varalta (kaakkoiset naapurimaat, Välimeren maat, Latinalainen Amerikka ja Aasia sekä Etelä-Afrikan tasavalta) 23 päivänä kesäkuuta 2008 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2008/580/EY ⁽²⁾ sekä yhteisön takauksen myöntämisestä Euroopan investointipankille pohjoisen ulottuvuuden puitteissa Venäjän Itämeren altaan valituille ympäristöhankkeille myönnettyistä erityislainoista aiheutuvien tappioiden varalta 6 päivänä

marraskuuta 2001 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2001/777/EY ⁽³⁾ ja yhteisön takauksen myöntämisestä Euroopan investointipankille Venäjän, Ukrainan, Moldovan ja Valko-Venäjän tietyille hankkeille myönnettyistä lainoista aiheutuvien tappioiden varalta 22 päivänä joulukuuta 2004 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2005/48/EY ⁽⁴⁾.

- (3) Jotta EIP voisi tukea yhteisön ulkoisia toimia luottokelpoisuutensa kuitenkin kärsimättä, sille olisi myönnettävä yhteisön ulkopuolella toteutettavia toimia varten yhteisön talousarviotakuu. EIP:a olisi kannustettava lisäämään toimiaan – yhteisön takuuseen kuitenkin turvautumatta – yhteisön ulkopuolella erityisesti liittymistä valmistelemissa maissa ja Välimeren maissa sekä investment grade -luokituksen saaneissa maissa muilla alueilla, ja yhteisön takuun kattavuuden osalta olisi täsmennettävä, että se kattaa poliittisia riskejä ja muita valtiollisia riskejä.
- (4) Yhteisön takuulla olisi katettava sellaisille EIP:n rahoituksen kelpoisuusehdot täyttävälle investointihankkeille myönnettyistä lainoista ja lainatakauksista aiheutuneet tappiot, jotka toteutetaan maissa, jotka voivat saada tukea liittymistä valmistelevalta tukivälineestä ⁽⁵⁾, jäljempänä 'IPA', eurooppalaisesta naapurisuuden ja kumppanuuden välineestä ⁽⁶⁾, jäljempänä 'ENPI', ja kehitysyhteistyön rahoitusvälineestä ⁽⁷⁾, jäljempänä 'DCI', edellyttäen, että kyseinen lainarahoitus tai takaus on myönnetty allekirjoitetun sopimuksen nojalla eikä sopimuksen voimassaolo ole päättynyt eikä sitä ole peruutettu, jäljempänä 'EIP:n rahoitustoimet'.

⁽³⁾ EUVL L 292, 9.11.2001, s. 41.

⁽⁴⁾ EUVL L 21, 25.1.2005, s. 11.

⁽⁵⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1085/2006 (EUVL L 210, 31.7.2006, s. 82).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1638/2006 (EUVL L 310, 9.11.2006, s. 1).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1905/2006 (EUVL L 378, 27.12.2006, s. 41).

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 25 päivänä maaliskuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 7 päivänä heinäkuuta 2009.

⁽²⁾ EUVL L 186, 15.7.2008, s. 30.

- (5) Tämän päätöksen nojalla yhteisön takuun piiriin kuuluvien määrien tulisi olla EIP:n rahoituksen enimmäismääriä. Niiden ei tulisi olla tavoitteita, jotka EIP:n on saavutettava.
- (6) Yhteisön ulkosuhdepolitiikkaa on viime vuosina tarkistettu ja laajennettu. Tämä koskee erityisesti liittymistä valmistelevaa strategiaa, Euroopan naapuruuspolitiikkaa sekä Latinalaista Amerikkaa ja Kaakkois-Aasiaa koskevia uusittuja kumppanuuksia samoin kuin Euroopan unionin strategiaa kumppanuuksia Venäjän, Keski-Aasian, Kiinan ja Intian kanssa. Sama koskee myös yhteisön kehitys-yhteistyöpolitiikkaa, joka nyt on laajennettu kattamaan kaikki kehitysmaat. Tämä kehitys-yhteistyöpolitiikka on yksi yhteisön ulkosuhteiden pilareista ja tarjoaa kehitysmaiden tarpeisiin räätälöidyn ratkaisun.
- (7) Yhteisön ulkosuhdepolitiikkaa on myös vuodesta 2007 tuettu uusilla rahoitusvälineillä, jotka ovat IPA, ENPI, DCI ja eurooppalainen demokratian ja ihmisoikeuksien edistämistä koskeva rahoitusväline (EIDHR)⁽¹⁾, sekä vakautusvälineellä⁽²⁾.
- (8) EIP:n rahoitustoimien olisi oltava johdonmukaisia yhteisön ulkosuhdepolitiikan ja sen aluekohtaisten erityistavoitteiden kanssa ja tuettava niitä, ja niiden olisi edistettävä perustamissopimuksen 177 ja 179 artiklan mukaisesti demokratian ja oikeusvaltion sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kehittämisen ja lujittamisen yleistavoitetta ja niiden kansainvälisten ympäristösopimusten noudattamista, joissa yhteisö on sopimuspuolena. Kehitysmaiden osalta EIP:n rahoitustoimilla olisi vahvistettava näiden maiden, varsinkin kaikkein heikoimmassa asemassa olevien kehitysmaiden, kestävää taloudellista ja sosiaalista kehitystä, niiden sopusointuista ja asteittaista yhdentymistä maailmantalouteen, köyhyyden vastaisia toimia, demokratian ja oikeusvaltion kehittämisen ja lujittamisen yleistavoitetta, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen yleistavoitetta sekä niiden tavoitteiden noudattamista, jotka yhteisö on hyväksynyt Yhdistyneissä Kansakunnissa ja muissa toimivaltaisissa kansainvälisissä järjestöissä. EIP:n rahoituksen olisi täydennettävä eri alueiden vastaavia yhteisön avustuspolitiikkoja, -ohjelmia ja -välineitä, varmistamalla yhtenäisyys yhteisön toimien kanssa kokonaisuutena. Jäsenvaltioiden ympäristönsuojelun ja energiahuollon varmuuden olisi lisäksi oltava osa EIP:n rahoituksellisia tavoitteita kaikilla rahoituskelpoisilla alueilla. EIP:n rahoitustoimia olisi toteutettava maissa, joissa poliittisia ja makrotaloudellisia näkökohtia koskevien yhteisön korkean tason sopimusten mukaiset ehdot täyttyvät.
- (9) Komission ja EIP:n välistä poliittista vuoropuhelua sekä strategista suunnittelua ja keskinäistä johdonmukaisuutta EIP:n ja komission rahoituksen välillä olisi vahvistettava. Yhteisön ulkopuolella toteutettavien EIP:n toimien ja yhteisön politiikkojen välistä yhteyttä olisi vahvistettava parantamalla EIP:n ja komission välistä yhteistyötä sekä keskitetysti että konkreettisen toiminnan tasolla. Tehostettuun yhteensovittamiseen olisi kuuluttava muun muassa varhaisessa vaiheessa järjestettäviä keskinäisiä neuvotteluja poliittisista näkökohdista, molemmille osapuolille tärkeiden asiakirjojen laadinnasta ja hankekokonaisuuksien valmistelusta. Komission tai EIP:n laatimiin strategista ohjelmasuunnittelua koskeviin asiakirjoihin liittyvät varhaiset neuvottelut ovat erityisen tärkeitä, jotta parhaat mahdolliset synergiaedut EIP:n ja komission toimien välillä voidaan saavuttaa ja jotta edistymistä asiaa koskevien yhteisön poliittisten tavoitteiden saavuttamisessa voidaan mitata.
- (10) Liittymistä valmistelemissa maissa EIP:n rahoitustoimien olisi vastattava liittymis- ja Eurooppa-kumppanuuksissa, vakautus- ja assosiaatiosopimuksissa sekä yhteisön kanssa käydyissä neuvotteluissa vahvistettuja ensisijaisia tavoitteita. Länsi-Balkanin alueella EU:n toimien painopisteen tulisi edelleen siirtyä vaiheittain jälleenrakennuksesta liittymistä valmistelevaan tukeen. Tässä yhteydessä EIP:n toimilla olisi lisäksi pyrittävä parantamaan institutionaalisia valmiuksia, tarvittaessa yhdessä muiden alueella toimivien kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa. Vuosina 2007–2011 ehdokasmaihin (Kroatiaan, Turkkiin ja entiseen Jugoslavian tasavaltaan Makedoniaan) suuntautuva rahoitus olisi yhä useammin myönnettävä liittymistä valmistelevalle EIP:n välineestä, jota olisi ajan myötä ulotettava kattamaan muut mahdolliset Länsi-Balkanin ehdokasmaat niiden liittymisprosessin edetessä.
- (11) Niiden maiden osalta, joihin sovelletaan ENPI:tä, EIP:n olisi jatkettava ja vahvistettava Välimeren aluetta koskevia toimiaan kiinnittäen entistä enemmän huomiota yksityisen sektorin kehittämiseen. Tähän liittyen tarvitaan kumppanimaiden yhteistyötä yksityisen sektorin kehityksen helpottamiseksi ja rakenneuudistuksen edistämiseksi, erityisesti rahoitusosalalla, sekä muita toimenpiteitä, joilla helpotetaan EIP:n toimia, erityisesti sen varmistamiseksi, että EIP voi laskea liikkeeseen joukkovelkakirjalainoja paikallisilla markkinoilla. Itä-Euroopan ja Etelä-Kaukasian maissa ja Venäjällä EIP:n olisi vahvistettava toimiaan sen mukaisesti kuin ne täyttävät poliittisia ja makrotaloudellisia näkökohtia koskevien yhteisön korkean tason sopimusten mukaiset ehdot. Tällä alueella EIP:n olisi rahoitettava yhteisön kannalta tärkeitä hankkeita liikenteen, energian, televiestinnän ja ympäristöön liittyvän infraruktuurin alalla. Etusijalle olisi asetettava Euroopan laajuisten verkkojen tärkeimmät jatkoyhteydet, hankkeet, joilla on rajatylittäviä vaikutuksia yhteen tai useampaan jäsenvaltioon, ja alueellista yhdentymistä edistävät, yhteyksiä lisäävät merkittävät hankkeet. Ympäristöalalla EIP:n olisi Venäjällä asetettava etusijalle pohjoisen ulottuvuuden

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1889/2006 (EUVL L 386, 29.12.2006, s. 1).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1717/2006 (EUVL L 327, 24.11.2006, s. 1).

ympäristökumppanuuden piiriin kuuluvat hankkeet. Energia-alalla erityisen tärkeitä ovat strategiseen energiahuoltoon ja energian kuljetuksiin liittyvät hankkeet yhteisön energialähteiden monipuolistamista koskevan politiikan mukaisesti ja ottaen huomioon resurssien vakauden ja varmuuden turvaamisen kuluttajille. EIP:n rahoitustoimet tällä alueella olisi toteutettava läheisessä yhteistyössä Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankin, jäljempänä 'EBRD', kanssa, erityisesti niiden ehtojen mukaisesti, joista on sovittu komission, EIP:n ja EBRD:n kolmenvälisessä yhteisymmärryspöytäkirjassa.

(12) EIP:n rahoitustoimia Aasian ja Latinalaisen Amerikan maissa aletaan vaiheittain saattaa näitä alueita koskevan unionin yhteistyöstrategian mukaisiksi, ja niillä on tarkoitus täydentää yhteisön talousarviosta rahoitettavia välineitä. EIP:n olisi vaiheittain pyrittävä laajentamaan toimiaan useampiin, myös vähemmän vauraisiin maihin näillä alueilla. Yhteisön tavoitteiden tukemiseksi Aasiassa ja Latinalaisen Amerikan maissa toteutettavat EIP:n rahoitustoimet olisi kohdistettava ympäristön kannalta kestäviin (myös ilmastonmuutoksen lieventämistä koskeviin) ja energiahuollon varmuutta koskeviin hankkeisiin sekä suoran ulkomaisen investoinnin sekä teknologian ja taitotiedon siirron avulla toteutuvaan jatkuvaan tukeen unionin toiminnalle Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa. EIP:n olisi voitava kustannustehokkuuden vuoksi työskennellä myös suoraan paikallisten yritysten kanssa erityisesti ympäristön kestävyyyteen ja energiahuollon varmuuteen liittyvillä aloilla. Väliarvioinnissa tarkastellaan uudelleen EIP:n Aasian ja Latinalaisen Amerikan rahoitustoimien tavoitteita.

(13) Keski-Aasiassa EIP:n olisi keskityttävä merkittäviin energiahuolto- ja energian kuljetushankkeisiin, jotka myös edistävät yhteisön etuja energia-alalla ja ovat johdonmukaisia energianlähteiden monipuolistamista, Kioton pöytäkirjan vaatimusten noudattamista ja ympäristönsuojelun edistämistä koskevien yhteisön poliittisten tavoitteiden kanssa ja tukevat niitä. EIP:n rahoitustoimet olisi Keski-Aasiassa toteutettava läheisessä yhteistyössä EBRD:n kanssa ja erityisesti niiden ehtojen mukaisesti, joista on sovittu komission, EIP:n ja EBRD:n kolmenvälisessä yhteisymmärryspöytäkirjassa.

(14) Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen kumppanuussopimuksen⁽¹⁾ (Cotonoun sopimus) nojalla näissä maissa toteutettavien toimiensa täydentämiseksi EIP:n olisi keskityttävä Etelä-Afrikassa yleisen edun mukaisiin infrastruktuurihankkeisiin (mukaan lukien kunallinen infrastruktuuri, sähkö ja vesi) ja yksityisen sektorin, myös pienten ja keski suurten yritysten, tukemiseen. Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Etelä-Afrikan tasavallan väliseen kauppaa, kehitystä ja yhteistyötä koskevaan sopimukseen⁽²⁾ sisältyvien taloudellista yhteis-

työtä koskevien määräysten täytäntöönpano edistää osaltaan EIP:n toimintaa alueella.

(15) Kyseessä oleville alueille myönnettävän yhteisön kokonaistuen johdonmukaisuuden lisäämiseksi olisi etsittävä tarvittaessa mahdollisuuksia yhdistää EIP:n rahoitus yhteisön talousarviovaroista avustuksina, riskipääomana ja korkotukina myönnettyyn tukeen sekä tekniseen apuun, joka myönnetään hankkeiden valmisteluun ja toteuttamiseen tai oikeus- ja sääntelykehysten parantamiseen, IPA:n, ENPI:n, vakautusvälineen, EIDHR:n ja Etelä-Afrikan osalta DCI:n kautta.

(16) EIP toimii jo läheisessä yhteistyössä kansainvälisten rahoituslaitosten ja eurooppalaisten kahdenvälisen laitosten kanssa. Tätä yhteistyötä ohjaavat aluekohtaiset yhteisymmärryspöytäkirjat, joiden tulisi olla EIP:n hallintoelin-ten hyväksymiä. Tämän päätöksen soveltamisalaa kuuluvien, yhteisön ulkopuolella toteutettavien rahoitustoimien osalta EIP:n olisi edelleen pyrittävä tarvittaessa lisäämään yhteensovittamista ja yhteistyötä kansainvälisten rahoituslaitosten ja eurooppalaisten kahdenvälisen laitosten kanssa, mukaan lukien soveltuvin osin alakohtaisia ehtoja koskeva yhteistyö, yhteisrahoituksen entistä laajempi käyttö ja osallistuminen muiden kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa maailmanlaajuisiin hankkeisiin, esimerkiksi tuen yhteensovittamista ja tehokkuutta edistäviin hankkeisiin.

(17) EIP:n ja komission raportointia ja tiedottamista EIP:n rahoitustoimista olisi lisättävä. Komission olisi vuosittain annettava EIP:lta saatujen tietojen pohjalta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus tämän päätöksen nojalla toteutetuista EIP:n rahoitustoimista. Kertomukseen tulisi erityisesti sisältyä strategiset ohjelma-asiakirjat ja osio, jossa käsitellään toiminnan tuottamaa yhteisön poliitikkojen mukaista lisäarvoa, sekä osio, jossa käsitellään yhteistyötä komission ja muiden kansainvälisten rahoituslaitosten ja kahdenvälisen lainantajien kanssa, mukaan lukien yhteisrahoitus.

(18) Tällä päätöksellä perustetulla yhteisön takuulla olisi katettava EIP:n sopimat rahoitustoimet ajanjaksona, joka alkaa 1 päivänä helmikuuta 2007 ja päättyy 31 päivänä loka-kuuta 2011. Kauden ensimmäisen puoliskon aikana tapahtuneen kehityksen arvioimiseksi EIP:n ja komission olisi suoritettava kauden puolivälissä tätä päätöstä koskeva väliarviointi. Väliarviointiin olisi erityisesti sisällytettävä ulkoinen arviointi, jota koskevat toimintaohjeet ovat tämän päätöksen liitteessä II.

(19) EIP:n rahoitustoimia olisi edelleen hallinnoitava pankin omien sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti, mukaan lukien soveltuvat valvontatoimenpiteet, sekä tilintarkastustuomioistuimen ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti.

(¹) EUVL L 317, 15.12.2000, s. 3.

(²) EUVL L 311, 4.12.1999, s. 3.

- (20) Ulkosuhteisiin liittyville hankkeille perustetun takuurahaston, jäljempänä 'takuurahasto', josta säädetään neuvoston asetuksessa (EY, Euratom) N:o 2728/94 ⁽¹⁾, olisi myös vastaisuudessa toimittava varmuuslikviditeettinä, joka suojaa yhteisön talousarviota EIP:n rahoitustoimien tapioilta.
- (21) EIP:n olisi valmistettava komissiota kuullen rahoitustoimensa sopimista koskeva ohjeellinen monivuotinen ohjelma, jolla varmistetaan takuurahaston rahoittamiseen liittyvä tarkoituksenmukainen budjetoitaisuunnitelma. Komission olisi otettava tämä suunnitelma huomioon budjettivallan käyttäjälle esittämässään tavanomaisessa budjetoitinnissa.
- (22) Euroopan yhteisöjen tuomioistuin kumosi asiassa C-155/07 (parlamentti v. neuvosto) 6 päivänä marraskuuta 2008 antamassaan tuomiossa yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille yhteisön ulkopuolella toteutettuihin hankkeisiin liittyvistä lainoista ja lainatakauksista mahdollisesti aiheutuvien tappioiden varalta 19 päivänä joulukuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen 2006/1016/EY ⁽²⁾. Päätös 2006/1016/EY oli ulotettu kattamaan viisi Keski-Aasian maata (Kazakstan, Kirgisia, Tadžikistan, Turkmenistan ja Uzbekistan) Keski-Aasian maiden kelpoisuudesta saada rahoitusta päätöksen 2006/1016/EY nojalla 4 päivänä marraskuuta 2008 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2008/847/EY ⁽³⁾.
- (23) Tuomioistuin kuitenkin määräsi, että päätöksen 2006/1016/EY vaikutukset pysytetään EIP:n sellaisen rahoituksen osalta, joka on toteutettu, kunnes kahdentoista kuukauden kuluessa kyseisen tuomion julistamispäivästä on tullut voimaan uusi päätös, joka on tehty asianmukaisen oikeusperustan eli sekä perustamissopimuksen 179 että 181 a artiklan nojalla. Tuomion tuloksena sovelletaan nyt yhteispäätösmenettelyä valinnaisen valtuuden käyttöönottoon, liitteessä I lueteltujen maiden kelpoisuuteen saada rahoitusta ja EIP:n rahoituksen keskeyttämiseen, jos jonkin maan poliittinen tai taloudellinen tilanne aiheuttaa vakavaa huolta.
- (24) Sen vuoksi olisi tehtävä uusi Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös, jotta asianomaisille yhteisön ulkopuolella toteutettaville EIP:n rahoitustoimille voitaisiin myöntää jatkuva muuttumaton takuu.
- (25) Tämä päätös olisi kuitenkin tehtävä nopeasti ja samalla olisi varmistettava, että Euroopan parlamentin valtaoikeuksia noudatetaan täysimääräisesti; sen vuoksi komission olisi esitettävä ennen 30 päivää huhtikuuta 2010 ehdotus uudeksi päätökseksi, jossa otetaan huomioon myös väliarvioinnissa tehdyt päätelmät.

- (26) Tässä ehdotuksessa uudeksi päätökseksi olisi käsiteltävä muun muassa kysymystä kaikkia EIP:n ja komission uuden päätöksen mukaisesti tekemiä talousarvio- ja poliittisia päätöksiä koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston valvonnan tiukentamisesta, koko rahoitusmenettelyn avoimuutta sekä kysymystä yhteisön takuun rajoittamisesta verrattuna maksettuihin määrärahoihin,

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

1 artikla

Takuu ja enimmäismäärät

1. Yhteisö myöntää Euroopan investointipankille, jäljempänä 'EIP', yleisen takuun, jäljempänä 'yhteisön takuu', kattamaan suorittamatta jääneet mutta EIP:lle kuuluvat maksut lainoista ja lainatakauksista, jotka on myönnetty EIP:n rahoituksen kelpoisuusehdot täyttäviin investointihankkeisiin maissa, joihin tätä päätöstä sovelletaan, kun mainittu lainarahoitus tai takaus on myönnetty sellaisen allekirjoitetun sopimuksen perusteella, jonka voimassaolo ei ole päättynyt ja jota ei ole peruutettu, jäljempänä 'EIP:n rahoitustoimet', EIP:n omien sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti yhteisön asianmukaisten ulkosuhdepoliittisten tavoitteiden tukemiseksi.
2. Yhteisön takuun enimmäismäärä on 65 prosenttia EIP:n rahoitustoimien puiteissa maksettujen lainojen ja myönnettyjen takauksen kokonaismäärästä, josta on vähennetty takaisin maksetut määrät ja johon on lisätty kaikki lainoihin ja takauksiin liittyvät määrät.
3. EIP:n rahoitustoimien enimmäismäärä, josta on vähennetty peruutetut määrät, ei koko ajanjaksolla 2007–2013 saa ylittää 27 800 000 000 euroa. Enimmäismäärä jaetaan kahteen osaan:
  - a) perusmäärä, jonka kiinteä enimmäismäärä on 25 800 000 000 euroa, jonka alueellinen jakauma on määritetty 4 kohdassa ja joka kattaa koko ajanjakson 2007–2013;
  - b) valinnainen 2 000 000 000 euron valtuus. Tämän valinnaisen määrän käyttöönotosta kokonaisuudessaan tai osittain sekä sen alueellisesta jakautumisesta päättävät Euroopan parlamentti ja neuvosto perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen. Päätös perustuu 9 artiklassa säädetyn väliarvioinnin tuloksiin.
4. Edellä 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettu perusmäärä jaetaan seuraaviin sitoviin alueellisiin enimmäismääriin:
  - a) liittymistä valmistelevat maat: 8 700 000 000 euroa,

⁽¹⁾ EUVL L 293, 12.11.1994, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 414, 30.12.2006, s. 95.

⁽³⁾ EUVL L 301, 12.11.2008, s. 13.

- b) naapuruus- ja kumppanuusmaat: 12 400 000 000 euroa,
- joka jaetaan seuraavien ohjeellisten alaotsakkeen enimmäismäärien mukaisesti:
- i) Välimeren maat: 8 700 000 000 euroa,
- ii) Itä-Euroopan maat, Etelä-Kaukasian maat ja Venäjä: 3 700 000 000 euroa,
- c) Aasia ja Latinalainen Amerikka: 3 800 000 000 euroa,
- joka jaetaan seuraavien ohjeellisten alaotsakkeen enimmäismäärien mukaisesti:
- i) Latinalaisen Amerikan maat: 2 800 000 000 euroa,
- ii) Aasia (mukaan lukien Keski-Aasia): 1 000 000 000 euroa,
- d) Etelä-Afrikan tasavalta: 900 000 000 euroa.

5. EIP:n hallintoelimet voivat tehdä päätöksen, jonka perusteella alueellisten enimmäismäärien puitteissa osoitetaan uudelleen enintään 10 prosenttia alueellisesta enimmäismäärästä alaotsakkeen enimmäismäärien kesken.

6. Yhteisön takuulla katetaan EIP:n 1 päivänä helmikuuta 2007 alkavana ja 31 päivänä lokakuuta 2011 päättyvänä ajanjaksona allekirjoittamat rahoitustoimet. Päätöksen 2006/1016/EY ja päätöksen 2008/847/EY nojalla allekirjoitetut EIP:n rahoitustoimet kuuluvat jatkossakin tämän päätöksen mukaisen yhteisön takuun soveltamisalaan.

7. Jos Euroopan parlamentti ja neuvosto eivät ole 6 kohdassa tarkoitetun ajanjakson päättyessä tehneet päätöstä yhteisön takuun myöntämisestä Euroopan investointipankille sen yhteisön ulkopuolella toteuttamiin rahoitustoimiin, tätä ajanjaksoa jatketaan automaattisesti kuudella kuukaudella.

2 artikla

Maat, joita takuu koskee

- Liitteessä I on luettelo maista, jotka saavat tai voivat saada yhteisön takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta.
- Kun on kyse liitteessä I luetelluista ja tähdellä "*" merkityistä maista sekä maista, joita ei ole lueteltu liitteessä I, tällaisen maan kelpoisuudesta saada yhteisön takuun piiriin kuuluvaa EIP:n rahoitusta päättävät Euroopan parlamentti ja neuvosto tapauskohtaisesti perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen.

3. Yhteisön takuu koskee ainoastaan EIP:n rahoitustoimia, jotka toteutetaan maissa, jotka ovat tehneet EIP:n kanssa puitesopimuksen, jossa määrätään tällaisiin toimiin sovellettavista oikeudellisista ehdoista.

4. Siinä tapauksessa, että jonkin maan poliittinen tai taloudellinen tilanne aiheuttaa vakavaa huolta, Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat päättää yhteisön takuun piiriin kuuluvan uuden EIP:n rahoituksen keskeyttämisestä kyseisessä maassa perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen.

5. Yhteisön takuu ei kata tietyssä maassa toteutettavia EIP:n rahoitustoimia, kun tällaisia toimia koskeva sopimus on allekirjoitettu sen jälkeen, kun kyseinen maa on liittynyt Euroopan unioniin.

3 artikla

Johdonmukaisuus yhteisön politiikkojen kanssa

1. EIP:n ulkoisten toimien ja yhteisön ulkosuhdepoliittisten tavoitteiden välistä johdonmukaisuutta lisätään parhaiden mahdollisten synergiaetujen saavuttamiseksi EIP:n rahoitustoiminnan ja Euroopan unionin talousarviovarojen välillä, erityisesti käymällä säännöllistä ja järjestelmällistä vuoropuhelua ja järjestämällä varhaisessa vaiheessa neuvotteluja seuraavista asioista:

- komission laatimat strategiset asiakirjat, kuten maa- ja aluekohtaiset strategia-asiakirjat, toimintasuunnitelmat ja liittymistä valmistelevat asiakirjat;
- EIP:n strategiset suunnitteluasiakirjat ja hankekokonaisuuden valmistelu;
- muut poliittiset ja toiminnalliset näkökohdat.

2. Tällainen yhteistyö eriytetään alueellisesti siten, että EIP:n asema ja yhteisön politiikat kullakin alueella otetaan huomioon.

3. Yhteisön takuu ei kata EIP:n rahoitustoimea, jos komissio antaa tällaisesta toimesta kielteisen lausunnon EIP:n perussäännön 21 artiklassa säädettyä menettelyssä.

4. EIP:n rahoitustoimien ja yhteisön ulkosuhdepoliittisten tavoitteiden välistä johdonmukaisuutta seurataan 6 artiklan mukaisesti.

4 artikla

Yhteistyö muiden kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa

1. EIP:n rahoitustoimet toteutetaan tarvittaessa entistä suuremmassa määrin EIP:n ja muiden kansainvälisten rahoituslaitosten tai eurooppalaisten kahdenvälisten laitosten välisenä yhteistyönä ja/tai yhteisrahoituksena mahdollisimman suuren synergian ja yhteistyön sekä tehokkuuden aikaansaamiseksi, jotta riskien kohtuullinen jakautuminen ja hankkeita ja aloja koskevien ehtojen johdonmukaisuus voidaan varmistaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua yhteistyötä helpotetaan koordinoinnilla, joka toteutetaan tarvittaessa erityisesti komission, EIP:n ja eri alueilla toimivien tärkeimpien kansainvälisten rahoituslaitosten ja eurooppalaisten kahdenvälisten laitosten välisin yhteisymmärryspöytäkirjoin.

3. Kansainvälisten rahoituslaitosten ja muiden luotonantajien kanssa tehtävää yhteistyötä arvioidaan 9 artiklassa säädetystä väliarvioinnissa.

5 artikla

Yhteisön takuun kattavuus ja ehdot

1. Yhteisön takuulla katetaan kaikki saamatta jääneet mutta EIP:lle kuuluvat maksut sellaisten EIP:n rahoitustoimien osalta, joista on tehty sopimus valtion kanssa tai joilla on valtion takaus, sekä muiden sellaisten EIP:n rahoitustoimien osalta, joista on tehty sopimus alueellisten tai paikallisviranomaisten taikka julkisessa omistuksessa tai määräysvallassa olevien yritysten tai elinten kanssa, jos tällaisista muista EIP:n rahoitustoimista on tehty asianmukaiset, kyseisen maan luottoriskitilanteen huomioon ottavat EIP:n luottoriskianalyysit, jäljempänä 'kokonaistakuu'.

'Valtion' käsitteeseen sisältyvät tätä artiklaa ja 6 artiklan 4 kohdassa sovellettaessa myös palestiinalaishallinnon edustamat Länsiranta ja Gaza sekä Yhdistyneiden Kansakuntien väliaikaisen siviilioperaation edustama Kosovo (*).

2. Muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen EIP:n rahoitustoimien osalta yhteisön takuulla katetaan kaikki saamatta jääneet mutta EIP:lle kuuluvat maksut, jotka ovat jääneet maksamatta jonkin seuraavassa esitetyn riskin toteutumisen vuoksi, jäljempänä 'poliittisen riskin takuu':

- a) valuutansiirtojen estyminen;
- b) pakkolunastus;
- c) sota tai kansalaislevottomuudet;
- d) oikeussuojan epääminen sopimusrikkomustapauksissa.

(*). Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1244 (1999) mukaisesti.

6 artikla

Raportointi ja kirjanpito

1. Komissio antaa vuosittain kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle tämän päätöksen nojalla toteutetuista EIP:n rahoitustoimista. Kertomuksen on sisällettävä arvio EIP:n rahoitustoimien vaikutuksista ja tehokkuudesta hanke-, ala-, maa- ja aluekohtaisesti sekä siitä, miten EIP:n rahoitustoimilla on tuettu yhteisön ulkosuhdepoliittisten tavoitteiden saavuttamista, ottaen huomioon EIP:n toimintatavoitteet. Sen on sisällettävä myös arvio EIP:n ja komission sekä EIP:n ja muiden kansainvälisten rahoituslaitosten ja kahdenvälisten tuentajien välisen yhteistyön laajuudesta.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua raportointia varten EIP toimittaa komissiolle vuosittaiset kertomukset tämän päätöksen nojalla toteutetuista EIP:n rahoitustoimista ja yhteisön ulkosuhdepoliittisten tavoitteiden saavuttamisesta, mukaan lukien yhteistyö muiden kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa.

3. EIP toimittaa komissiolle tilasto-, rahoitus- ja kirjanpitolietoja jokaisesta rahoitustoimestaan siinä määrin kuin on tarpeen, jotta komissio voi täyttää raportointivelvoitteen ja vastata Euroopan tilintarkastustuomioistuimen selvityspyyntöihin, sekä tilintarkastustodistukset laina- ja takauksista.

4. Komission kirjanpitoa ja kokonaistakuun soveltamisalaan kuuluvia riskejä koskevaa raportointia varten EIP toimittaa komissiolle riskianalyysit ja luokitustiedot sellaisista rahoitustoimista, joissa lainanottajana tai takauksen saajana on muu kuin valtio.

5. EIP toimittaa 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen omalla kustannuksellaan.

7 artikla

Komission suorittamien maksujen takaisinperintä

1. Kun komissio suorittaa yhteisön takuun nojalla maksun, EIP toimittaa suorittamien maksujen osalta saatavien perinnän komission nimissä ja lukuun.

2. EIP ja komissio tekevät saatavien perintää koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä sopimuksen viimeistään sinä päivänä, jona 8 artiklassa tarkoitettu sopimus tehdään.

8 artikla

Takuusopimus

EIP ja komissio tekevät takuusopimuksen, jossa määrätään yhteisön takuuta koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja menettelyistä.

9 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio esittää myös ulkopuolisen arvioinnin perusteella tämän päätöksen soveltamista koskevan väliarviointikertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2010 ja liittää siihen myös päätöksen muutosehdotuksen; kyseinen ulkopuolinen arvio toteutetaan liitteessä II olevien toimintaohjeiden mukaisesti.
2. Komissio laatii loppukertomuksen tämän päätöksen soveltamisesta viimeistään 31 päivänä heinäkuuta 2013.

10 artikla

Kumoaminen

Kumotaan päätös 2008/847/EY.

11 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 13 päivänä heinäkuuta 2009.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
H.-G. PÖTTERING

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
E. ERLANDSSON

LIITE I

1 JA 2 ARTIKLAN SOVELTAMISALAAN KUULUVAT ALUEET JA VALTIOT

A. Liittymistä valmistelevat maat1. *Ehdokasmaat*

entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Kroatia ja Turkki.

2. *Mahdolliset ehdokasmaat*

Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Kosovo sellaisena kuin se on määritetty Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauseelmassa 1244 (1999), Montenegro ja Serbia.

B. Naapuruus- ja kumppanuusmaat1. *Välimeren alueen maat*

Algeria, Egypti, Israel, Jordania, Libanon, Libya (*), Länsiranta ja Gaza, Marokko, Syyria ja Tunisia.

2. *Itä-Eurooppa, Etelä-Kaukasia ja Venäjä*

Itä-Eurooppa: Moldovan tasavalta, Ukraina ja Valko-Venäjä (*)

Etelä-Kaukasia: Armenia, Azerbaidžan ja Georgia

Venäjä: Venäjä.

C. Aasia ja Latinalainen Amerikka1. *Latinalainen Amerikka*

Argentiina, Bolivia, Brasilia, Chile, Costa Rica, Ecuador, El Salvador, Guatemala, Honduras, Kolumbia, Meksiko, Nicaragua, Panama, Paraguay, Peru, Uruguay ja Venezuela.

2. *Aasia*

Aasia (Keski-Aasiaa lukuun ottamatta):

Afganistan (*), Bangladesh, Bhutan (*), Brunei, Etelä-Korea, Filippiinit, Jemen, Kambodža (*), Kiina (Hongkongin ja Macaon erityishallintoalueet mukaan luettuina), Indonesia, Intia, Irak (*), Laos, Malediivit, Malesia, Mongolia, Nepal, Pakistan, Singapore, Sri Lanka, Taiwan (*), Thaimaa ja Vietnam

Keski-Aasia:

Kazakstan, Kirgisia, Tadžikistan, Turkmenistan ja Uzbekistan.

D. Etelä-Afrikka

Etelä-Afrikka

LIITE II

Väliarviointi ja EIP:n ulkoisen valtuuden arviointia koskevat toimintaohjeet*Väliarviointi*

Viimeistään vuonna 2010 toteutetaan laaja EIP:n ulkoista rahoitusta koskeva väliarviointi. Väliarvioinnissa hyödynnetään riippumatonta ulkoista arviointia, joka myös toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Arviointi muodostaa perustan Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökselle siitä, onko annettava mahdollinen valinnainen valtuus täydentämään tässä päätöksessä säädettyä takuuta vuoden 2010 jälkeisellä ajanjaksolla ja missä laajuudessa se on annettava, onko valtuuteen tehtävä muita muutoksia ja miten voidaan varmistaa EIP:n toimien mahdollisimman suuri lisäarvo ja tehokkuus. Komissio esittää neuvostolle ja Euroopan parlamentille viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2010 väliarvioinnin, jota käytetään tarvittaessa valtuuden muuttamista koskevan ehdotuksen perustana.

Arvioinnin puitteet

Arviointiin sisältyvät:

- a) arvio EIP:n ulkoisista rahoitustoimista. Osia arvioinnista toteutetaan yhteistyössä EIP:n ja komission arviointiyksiköiden kanssa;
- b) arvio EIP:n ulkoisen luotonannon rahoituksen laajemmista vaikutuksista vuorovaikutukseen muiden kansainvälisten rahoituslaitosten ja muiden rahoituslähteiden kanssa.

Arviointia valvoo ja hallinnoi valmistelukomitea, joka muodostuu useista EIP:n valtuuston nimittämistä ”viisaista henkilöistä” sekä EIP:n ja komission edustajasta. Valmistelukomitean puheenjohtajana toimii yksi ”viisaista henkilöistä”.

EIP:n ja komission arviointiyksiköt sekä ulkopuoliset asiantuntijat tukevat valmistelukomiteaa. Nämä ulkopuoliset asiantuntijat valitaan soveltamalla komission hallinnoimaa tarjousmenettelyä. Valmistelukomiteaa kuullaan toimintaohjeiden ja ulkopuolisten asiantuntijoiden valinnan osalta. Komissio vastaa ulkopuolisten asiantuntijoiden aiheuttamista kustannuksista, jotka katetaan takuurahaston rahoittamiseen tarkoitettua budjettikohdasta.

Valmistelukomitea toimittaa lopullisen arviointikertomuksen ja tekee selkeät päätelmät, jotka perustuvat kerättyihin tietoihin ja joissa esitetään väliarvioinnin yhteydessä tehtävää päätöstä varten tarvittavat tiedot, jotta voidaan ratkaista, myönnetäänkö valinnainen määrä valtuuden jäljellä olevaksi ajaksi, ja mahdollisen lisärahoituksen alueellista jakautumista varten tarvittavat tiedot.

Arvioinnin laajuus

Arviointi kattaa aikaisemmat lainantovaltuudet (2000–2006) ja kauden 2007–2013 ensimmäiset vuodet vuoden 2009 loppuun saakka. Siinä tarkastellaan hankerahoituksen määriä ja maksuja maittain sekä teknistä apua ja riskipääomatoimia. Vaikutukset hanke-, ala-, alue- ja maakohtaisesti huomioon ottaen arvioinnin päätelmät perustuvat seuraaviin seikkoihin:

- a) EIP:n toimien merkityksellisyyden ja suorituskyvyn (tehokkuus, vaikuttavuus ja kestävyys) perusteellinen arviointi verrattuna yhteisön asiaa koskevissa ulkosuhdepolitiikoissa alun perin asetettuihin alueellisiin erityistavoitteisiin sekä niiden tuottaman lisäarvon perusteellinen arviointi (toteutettava yhteistyössä EIP:n arviointiyksiköiden ja komission yksiköiden kanssa);
- b) arvio siitä, missä määrin EIP:n toimet vastaavat yhteisön asiaa koskevia ulkosuhdepolitiikkoja ja strategioita, sekä niiden täydentävästä luonteesta ja niiden tuottamasta lisäarvosta vuosia 2007–2013 koskevan valtuuden ensimmäisinä vuosina verrattuna kyseisen vuosia 2007–2013 koskevan valtuuden alueellisiin erityistavoitteisiin ja vastaaviin suorituskykyindikaattoreihin, jotka pankin on vahvistettava (toteutetaan yhteistyössä EIP:n ja komission arviointiyksiköiden kanssa);
- c) analyysi lainansaajien rahoitustarpeista ja lainaottokyvystä sekä muiden yksityisten ja julkisten rahoituslähteiden käytettävyyden asianomaisiin investointeihin;

- d) arvio EIP:n ja komission välisestä yhteistyöstä ja niiden toimien yhteensopivuudesta;
- e) arvio EIP:n sekä kansainvälisten ja kahdenvälisten rahoituslaitosten ja organisaatioiden välisestä yhteistyöstä ja synergiasta.

Edellä a ja b alakohdassa tarkoitetuissa arvioinneissa EIP:n toimien tuottamaa lisäarvoa mitataan kolmella tekijällä:

- tuki yhteisön politiikkojen tavoitteille,
  - varsinaisten hankkeiden laatu ja
  - vaihtoehtoiset rahoituslähteet.
-